

Arrest

nr. 325 962 van 29 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 november 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. HUYSMANS. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten en te zijn geboren in oktober 2006.

Op 28 juni 2024 dient hij als minderjarige, met de hulp van zijn ouders, in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Op 27 augustus 2024 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 11 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Ozurgeti. In het kader van je verzoek om internationale bescherming haal je volgende feiten aan.

In de zomer van 2018 was je moeder getuige van hoe jullie voormalige buurvrouw in elkaar werd geslagen door haar gewelddadige echtgenoot. Je moeder bracht de politie op de hoogte, wat leidde tot zijn arrestatie. Op basis van haar getuigenis werd I. veroordeeld tot 1 jaar cel. Je moeder werd bedreigd door I. en diens kompanen, omdat hij door haar toedoen in de cel was beland. Na jullie vertrek vernamen jullie dat de man zijn vrouw had vermoord en dat hij hierna werd gearresteerd.

Je verliet Georgië op 09/07/2022 samen met je gezin, bestaande uit je moeder K.M. (CG: [...], O.V. [...]), je vader Z.K. (CG: [...], O.V. [...]) en je meerderjarige broer Z.K. (O.V. [...]). Je ouders dienden in België op 14/07/2022 een verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 22/12/2022 verklaarde het CGVS het eerste verzoek van je ouders kennelijk ongegrond omwille van het feit dat ze niet konden aantonen geen beroep te kunnen doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten. Ze gingen hiertegen niet in beroep. Zonder naar jullie land van herkomst terug te keren dienden je ouders op 23/02/2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Het tweede verzoek om internationale bescherming van je ouders werd niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet verklaard op 26/05/2023. Je ouders gingen in beroep. De RvV verwierp het beroep van je ouders in de beschikkingen van 26/04/2023 (RvV 305729 en 305739).

Op 28/06/2024 dienden je ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in in jouw hoofde.

In het kader van jouw verzoek verklaar je dat je moeder in Georgië bedreigd werd.

Ter staving van je verzoek leg je je paspoort en identiteitskaart neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je moeder en je advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhalen ter staving van hun verzoeken van 09/07/2022 en 23/02/2023, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Je verwijst immers naar de problemen van je moeder K.M. (CG: [...]), die in Georgië bedreigd werd (NPO, p.4).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De documenten die je voorlegt vermogen deze conclusie niet wijzigen. Je paspoort en identiteitskaart staven je identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet betwist wordt door het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.“

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het beginsel van behoorlijk bestuur, de motiveringsplicht, het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

Hij werkt dit middel als volgt uit:

“1. Doordat de aangevochten beslissing dd. 11.10.2024 in haar motivering zich toespitst op het ontbreken van nieuwe elementen of het niet aanhalen van eigen feiten die een afzonderlijk verzoek van een minderjarige rechtvaardigen met het oog op de erkenning als vluchteling (in de zin van art.48/3) of voor subsidiaire bescherming (in de zin van art 48/4) , waardoor DVZ en het CGVS in casu in concreto geen rekening gehouden heeft met alle elementen van de zaak, nl. de feitelijke omstandigheden waarom verzoekers in België een aanvraag tot asiel indienen , zoals hoger uiteengezet onder II of samengevat :

- het feit dat verzoekers niet kunnen terugkeren naar Georgië waar zij daar als Georgisch staatsburger slachtoffer zijn van ernstige bedreigingen van privé personen, waardoor zij ten allen tijde het risico lopen vervolgd te zullen worden door deze privé personen waar de Georgische autoriteiten, weze het lokaal of nationaal, verzoeker niet helpen waar uit het verhoor van verzoeker blijkt dat deze privé personen ondertussen reeds een ander persoon vermoord hebben;

Terwijl overeenkomstig art. 62 van de vreemdelingenwet en art. 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 alle administratieve beslissingen en bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten gemotiveerd worden ; Dat in casu de door het CGVS opgegeven motivering duidelijk geen rekening houdt met alle omstandigheden eigen aan de zaak, zij eenvoudigweg en zichtbaar gemakkelijk halve zich toegespitst heeft op deze vermeende afwezigheid van nieuwe elementen of eigen feiten en zij de grond van de zaak niet onderzoekt en zij derhalve minstens de materiële motiveringsplicht schendt ; Verzoekers behoren tot een groep van personen, dewelke door andere privépersonen dewelke criminele feiten plegen, ernstig bedreigd worden en hierdoor gediscrimineerd worden, discriminatie dewelke door de Georgische autoriteiten oogluikend toegestaan wordt ; Georgië is voor verzoekers dan ook geen veilig land ;

2. Doordat de aangevochten beslissing dd. 11.10.2024 in haar motivering geen rekening houdt met het hoger belang van het kind en de rechten hieruit voortvloeiende voor verzoeker dewelke als minderjarige een asielaanvraag ingediend heeft, waardoor DVZ en het CGVS in casu in concreto geen rekening gehouden heeft met alle elementen van de zaak, nl. de feitelijke omstandigheden waarom verzoekers in België een aanvraag tot asiel indienen, zoals hoger uiteengezet onder II of samengevat :

- dat zij als minderjarigen recht hebben op leven, gezondheid en onderwijs, basisrechten dewelke hen in Georgië ontnomen werden waar de Georgische autoriteiten de ouders van verzoekers onvoldoende bijgestaan hebben en onvoldoende hulp geboden hebben zowel op professioneel vlak als op privé vlak ;

- derden, nl de schoolautoriteiten van verzoeker hebben in België duidelijk vastgesteld dat verzoeker problemen heeft, zoals hoger beschreven nl dagelijkse angst en stress om teruggestuurd te worden naar Georgië en om daar het slachtoffer te worden van criminele praktijken van de personen dewelke zijn moeder bedreigd hebben, zodat hij psychologische of psychiatrische hulp nodig heeft om zijn problemen te kunnen bespreken en om deze te kunnen laten behandelen ;

Terwijl art 22bis Grondwet voorziet dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat ;

Art 3.1. van het Kinderrechtenverdrag stelt zelfs dat het hoger belang van het kind de primordiale overweging moet zijn bij alle beslissingen m.b.t. kinderen ; Elke instantie of orgaan, wettelijk, administratief of gerechtelijk is gebonden zich in overeenstemming te brengen met het principe van het hoger belang van het kind door zich systematisch af te vragen hoe de rechten en belangen van het kind zullen geaffecteerd worden door beslissingen en of akten ;

Het hoger belang van het kind is niet alleen een grondrecht, maar ook een juridisch principe (nl wanneer een juridische bepaling vatbaar is voor verschillende interpretaties, dan moet die interpretatie gekozen worden die het meest efficiënt het hoger belang van het kind dient), en tevens een procedureregulering (nl

wanneer een beslissing betrekking heeft op een kind, dan moet het besluitvormingsproces een evaluatie bevatten van de incidenties (positief of negatief) m.b.t. het kind in kwestie) ; Met het hoger belang van het kind dient uitdrukkelijk rekening gehouden te worden ; doch in casu werd hiermede geen rekening gehouden in het motiverend gedeelte van de bestreden beslissing ;”

2.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Hij werkt dit middel als volgt uit:

“Daar waar de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is, maakt dit een schending uit van de zorgvuldigheidsplicht; Vervolgens dient benadrukt te worden dat het bestuur verondersteld wordt slechts met kennis van zaken een bepaalde beslissing te nemen; In casu nam de Staatssecretaris nochtans een beslissing zonder met de elementen, hogervermeld onder nr. 1 en zonder met de feitelijke omstandigheden vermeld onder II, rekening te houden; Dat zij derhalve haar taak niet naar behoren vervuld heeft en als gevolg hiervan zij een beslissing genomen heeft zonder enige concrete informatie, een beslissing dewelke het lot van verzoeker bezegeld heeft;”

2.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

Hij werkt dit middel als volgt uit:

“Doordat het CGVS niet aanneemt dat er in hoofde van verzoekers wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van art. 1,A, lid 2 van de Conventie van Genève ; Terwijl de grond op basis waarvan verzoekers vrezen te worden vervolgd zich baseert op het behoren tot ‘sociale groep’, nl werkende rechtsonderhorigen die een misdrijf melden aan de autoriteiten en die vervolgens door de privépersoon, dader van de feiten vervolgd en bedreigd worden in het land van oorsprong nl Georgië, wat de autoriteiten aldaar oogluikend toelaten, zodat verzoeker wel degelijk onder de toepassing van art. 1,A, lid 2 van de Conventie van Genève vallen ;

a. Verzoekers behoren wel degelijk tot een bepaalde sociale groep ; rechtsonderhorigen dewelke in Georgië een misdrijf aangeven aan de autoriteiten behoren tot een minderheid ;

b. Verzoekers vrezen tevens voor vervolging omwille van het behoren tot deze sociale groep ; dat verzoeker als minderjarige recht heeft op leven, gezondheid en onderwijs, basisrechten dewelke hen in Georgië ontnomen werden waar de Georgische autoriteiten de ouders van verzoekers onvoldoende bijgestaan hebben en onvoldoende hulp geboden hebben zowel op professioneel vlak als op privé vlak ; Aangezien de vrees tot vervolging in hoofde van verzoeker dan ook wel degelijk reëel en ernstig is waar er daadwerkelijk een direct gevaar bestaat voor verzoeker, zodat hij dient erkend te worden als vluchteling ;”

2.4. In een vierde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Hij werkt dit middel als volgt uit:

“Doordat het CGVS het principe van de subsidiaire beschermingsstatus schendt ; Het CGVS is immers van mening dat, niettegenstaande zij over een zekere appreciatiemarge beschikken en beweren de beschikbare informatie grondig geanalyseerd te hebben, zij menen dat er voor burgers uit Georgië actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict ; Terwijl dat deze vaststelling mogelijks correct is in theorie doch in casu zeker niet van toepassing is ; Georgië is sedert 10.7.2023 niet meer beschouwd als een veilig land ; Het reëel risico voor verzoekers om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict staat dan ook vast ; Doch niettegenstaande de algemene veiligheidssituatie in Georgië misschien theoretisch in orde is, is zij dat niet in de praktijk en blijft de loutere aanwezigheid van verzoekers in Georgië (gelet op alle hoger aangehaalde elementen) nog steeds een ernstig risico op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in art. 48/4, §2,c van de vreemdelingenwet ; dat het verkieslijker had geweest dat het CGVS niet algemeen zou geoordeeld hebben toch in casu het dossier van verzoekers individueel, rekening houdend met alle hoger vermelde elementen, zou geapprecieerd hebben, wat tot toekenning van minstens de subsidiaire beschermingsstatus zou geleid hebben ;”

2.5. Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.6. Verzoeker voegt volgende stavingstukken toe bij zijn verzoekschrift:

- Attest van inschrijving op school van verzoeker voor het schooljaar 2022-2023
- Attest psychische problemen van verzoekers vader.

3. Aanvullende nota's

3.1. Op 17 februari 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): COI Focus, *"Georgië. Algemene situatie"*, 12 februari 2025.

3.2. Ter terechtzitting op 18 februari 2025 legt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer waarin hij uitgebreid verwijst naar informatie inzake de recente ontwikkelingen in Georgië.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, DOC 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerder verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen."* (*Parl. St. Kamer, 2016-2017, DOC 54 2548/001,108*).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Deze 'eigen feiten' in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk 'nieuwe elementen of feiten' te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO, *"Practical Guide on Subsequent Applications"*, december 2021, p. 44).

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Vooreerst wijst de Raad erop dat verzoeker de aangevoerde schending van het rechtszekerheids-, het vertrouwens- en het gelijkheidsbeginsel op geen enkele manier toelicht in zijn verzoekschrift. Om als middel in aanmerking genomen te worden moet immers naast de geschonden geachte bepaling of het geschonden geachte beginsel in het verzoekschrift verduidelijkt worden hoe en waarom verzoeker meent dat de bewuste bepaling of het bewuste beginsel door de bestreden beslissing wordt geschonden. Geen

enkele toelichting wordt evenwel teruggevonden. Het eerste middel is in de aangegeven mate niet ontvankelijk.

5.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.3. Wat betreft de beoordeling van de bijzondere procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet werden er in hoofde van verzoeker als begeleide minderjarige bijzondere procedurele noden vastgesteld en werden passende steunmaatregelen verleend, meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding heeft gevolgd om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van zijn moeder en zijn advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker zeer introvert en angstig is, dat hij zich als het ware verbergt en zich afzijdig houdt, dat hij zelfs niet met zijn klasgenoten praat. Vanuit zijn school werd dit atypisch gedrag van verzoeker aan zijn ouders gesignaleerd en aangeraden om psychologische hulp te zoeken. Vermits de wachtlijsten voor psychologische hulp heel lang zijn, wordt verzoeker ondertussen ambulant geholpen door de psycholoog op school of door de psycholoog in het opvangcentrum maar deze behandeling kent geen continuïteit. Verzoeker werpt op dat hij zijn nood aan psychologische hulp uit schaamte niet heeft geuit tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel medisch attest voorlegt, ter attestering van een zodanige psychologische toestand dat deze een normaal verloop van de procedure om internationale bescherming zou verhinderen of dat er zich nog bijkomende bijzondere procedurele noden opdrongen. Bovendien laat verzoeker na te duiden welke bijkomende steunmaatregelen dan wel zouden moeten worden genomen in het licht van zijn mentale gezondheidsproblemen en evenmin waar en/of op welke wijze deze gezondheidsproblemen tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS een impact zouden hebben gehad en/of niet of onvoldoende door de verleende steunmaatregelen zouden zijn opgevangen.

Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat verzoekers rechten in het kader van zijn procedure internationale bescherming werden gerespecteerd alsook dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

5.4. De bestreden beslissing is, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

Op 14 juli 2022 dienen de ouders van verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als vergezellende minderjarige wordt ingediend. Volgens de verklaringen van verzoekers ouders hebben zij Georgië verlaten vanwege ernstige bedreigingen door privépersonen ten aanzien van verzoekers moeder nadat zij het huiselijk geweld door de buurman ten aanzien van zijn echtgenote had gemeld bij de politie wat tot zijn arrestatie en een veroordeling heeft geleid. Op 22 december 2022 verklaart de commissaris-generaal dit eerste verzoek van verzoekers ouders kennelijk ongegrond omdat zij niet kunnen aantonen dat zij geen

beroep kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten. Ze gingen hiertegen niet in beroep bij de Raad. Op 23 februari 2023 dienen de ouders van verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in, dat opnieuw op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als vergezellende minderjarige wordt ingediend. Dit tweede verzoek om internationale bescherming wordt door de commissaris-generaal op 23 mei 2023 niet ontvankelijk verklaard. Verzoekers ouders dienen tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad dat op 26 april 2024 bij arresten nr. 305 729 en 305 739 wordt verworpen. De beslissingen in het kader van deze twee verzoeken om internationale bescherming zijn bijgevolg definitieve beslissingen in de zin van artikel 1, §1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Op 28 juni 2024 dient verzoeker als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 11 oktober 2024 verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet ontvankelijk en motiveert op goede gronden dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Verzoeker baseert zich uitsluitend op dezelfde gronden als die zijn ouders hebben aangehaald ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming van 14 juli 2022 en 23 februari 2023, waarvoor deze beslissingen nu definitief zijn. De door verzoeker voorgelegde documenten wijzigen deze conclusie niet. Zijn paspoort en identiteitskaart staven louter zijn identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet wordt betwist.

5.5. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aanvoert om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot het volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, het uiten van blote beweringen en het op algemene wijze minimaliseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen.

5.6. Uit het medisch attest dat verzoeker bij het verzoekschrift heeft neergelegd, blijkt dat zijn vader lijdt aan *“épisode dépressif majeur avec trouble psychotique”* en een regelmatige psychotherapeutische en psychiatrische behandeling volgt. Dit medisch attest wordt in het verzoekschrift niet nader toegelicht en kan geenszins in hoofde van verzoeker worden beschouwd als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt.

5.7. Het bij het verzoekschrift neergelegde attest van inschrijving van verzoeker voor het schooljaar 2022-2023 kan evenmin in zijn hoofde worden beschouwd als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt. Het feit dat verzoeker in België school loopt, is an sich niet relevant voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

5.8. Wat betreft het betoog van verzoeker dat rekening dient te worden gehouden met het hoger belang van het kind, waarbij hij verwijst naar artikel 22bis van de Grondwet en artikel 3.1. van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: het Kinderrechtenverdrag), beaamt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux, enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. In casu komt hierbij nog de vereiste dat de commissaris-generaal, conform artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, eerst moet nagaan of zij het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoeker al dan niet ontvankelijk kan verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, quod in casu, dient de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming, alsook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Het beginsel van het ‘belang van het kind’ is in die zin in het specifieke kader van het zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013. Het recht van het kind om in aanmerking

te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Verder wijst de Raad erop dat blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoeker en in een aangepaste behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming heeft voorzien (zie ook punt 5.3). Zo werd verzoeker gehoord door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding heeft gevolgd om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van zijn moeder en zijn advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind. Ondertussen is verzoeker meerderjarig.

Wat betreft de beoordeling over het beschermingsverzoek, in het kader van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met jeugdige leeftijd en maturiteit van verzoeker. Met het louter theoretisch betoog over het belang van het kind, zonder concreet toe te lichten hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoeker, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen haar wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal, door in casu te oordelen dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend.

5.9. Waar verzoeker in het verzoekschrift de veiligheidssituatie in Georgië aanhaalt en betoogt dat, hoewel de algemene veiligheidssituatie in Georgië misschien theoretisch in orde is, dit in de praktijk niet het geval is en zijn loutere aanwezigheid aldaar nog steeds een risico inhoudt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De Raad oordeelt dat verzoeker geen elementen voorlegt waaruit blijkt dat er zich op heden een gewapend conflict zou afspelen in Georgië, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

5.10. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat Georgië op heden niet meer wordt beschouwd als een veilig land van herkomst in toepassing van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, en dat hieruit volgt dat er geen vermoeden meer geldt in zijn hoofde dat hij geen vrees voor vervolging heeft of dat er geen reëel risico op het lijden van ernstige schade aanwezig is, benadrukt de Raad dat verzoeker zijn relaas en zijn nood aan internationale bescherming nog steeds in concreto aannemelijk moet maken. Gelet op wat voorafgaat, blijft hij hier in gebreke. In casu heeft verzoeker de mogelijkheid gekregen om eigen feiten aan te halen die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, werd hij in het kader hiervan persoonlijk gehoord bij het CGVS en heeft er een individueel onderzoek plaatsgevonden. De commissaris-generaal is op basis van verzoekers verklaringen en alle stukken van het administratief dossier tot het besluit gekomen dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen. Het feit dat Georgië niet langer als veilig land van herkomst wordt beschouwd doet geen afbreuk aan de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing die door de Raad pertinent en draagkrachtig worden bevonden.

5.11. In zijn ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota verwijst verzoeker uitgebreid naar algemene informatie inzake de recente ontwikkelingen in Georgië maar dergelijke loutere verwijzing naar informatie van algemene aard volstaat niet om aan te tonen dat er in zijn hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, noch dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn om hem hulp en/of bescherming te bieden. Verzoeker dient zulks in concreto aan te tonen, waar hij echter, gelet op de terechte en pertinente bevindingen in de bestreden beslissing, niet in slaagt.

5.12. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

5.13. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig.

5.14. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van zijn moeder en een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.15. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

5.16. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.17. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vijftientwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS